

Mei.

Sonne; Tobieſen; Pederſen, H.; Pederſen, N.; Poulſen; Raſmuſſen, Chr.; Raſmuſſen, N.; Seheſtedt = Juul; Simonsen; Steel; Thalbitzer; Wiſchfeld; Zytphen = Adeler; Anderſen, J.; Anderſen, J. M. B.; Anderſen, M.; Bonne; Braſch; Brinck = Seidelin; Foged; Grevenkop = Caſtenſkjold; Hanſen, H.; Hanſen, N. P.; Hanſen, P.; Haſle; Larsen.

Stemte ikke.

Eſtrup.

Fraværende efter anmeldt Forſald.

Jacobsen, J. N.; Moltke = Hvittfeldt; Mourier = Peterſen; Müller; Nielsen (Hjg); Roſenørn = Lehn; Skytte; Uſting; Jacobſen, J. C.

Fraværende.

Veſtergaard; Anderſen, C.; Friis, J.; Friis = Friiſenborg; Jacobsen, J.

Man gif derpaa til den næſte Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forſkjellige Udændinge“. (Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B., Sp. 1311—12).

Formanden: Det vil ſees, at to af Udvalgets Medlemmer have ſtillet Forſlag til, at to af de i Lovforſlaget nævnte Perſoner, nemlig de under Nr. 32 og Nr. 48 opførte, ſkulle udgaae; der er ſtillet ſærſtilte Forſlag for hver iſær. Jeg ſætter diſe to Endringsforſlag under Forhandling.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (M a d v i g): Forſaavidt den ærede Formand har givet mig Ordet ſom Ordfører, ville Thingets Medlemmer dog ſee, at jeg kun kan være Ordfører for den halve Deel af Udvalget, forſaavidt det har været tilſtede, da Betænkningen blev afgiven. Jeg ſkal ikke i denne Egenſkab opholde Thinget meget længe. I den korte Betænkning, ſom Udvalget

har afgivet, er der gjort Rede for de Forandringer, ſom Lovudlaſtet er undergaaet i Folkeethinget. Den ene af diſſe Forandringer er aldeles nødvendig, da en af de Perſoner, der have været opførte i Udlaſtet, i Mellemtiden er død og alſaa maatte udelades. De to andre Poſter, med Henſyn til hvilke der er ſteet Forandring, ere ſaadanne, ſom have været drøftede her allerede forrige Gang, da Lovforſlaget var til Behandling. Den ene angaaer en i Sverrig født Haandværkſvend, Frands Lindgreen, der ønsker at nedſætte ſig ſom Meſter i Ringkjøbing, men ſom ikke har opholdt ſig ſaa længe her i Landet, at han efter Næringsloven kan gjøre det; Indfødsretten ſkulde alſaa tjene ham til at overvinde Hindringer, ſom Næringsloven lægger ham i Veien. Det forekommer fremdeles mig og det andet ærede Medlem i Udvalget, ſom er enig med mig, at det vilde være urigtigt — efter vore Tanker endog ligefrem uſømmeligt — om man brugte Indfødsretten ſom et Middel til at omgaae en Beſtemmelse i Næringsloven. Vil man have en almindelig Beſtemmelse i Næringsloven forandret og mildnet med Henſyn til Folk, der ere fødte i de to nordiſke Naboriger Sverrig og Norge, ſaa maa man foretage en ſaadan Forandring i ſelve denne Lov, men at bruge det nærværende Lovforſlag til ligesom at omgaae en anden Lov, ſynes mig er en Vej, ſom man for Exemples Skyld ikke ſkal indlade ſig paa, og ſom aabenbart kan føre meget vidt. Det vil nemlig ikke være noget ſjældent Tilfælde, at unge Haandværkere eller Næringsdrivende fra de to Lande tage Ophold her og ønske inden de i Næringsloven foreſkrevne 5 Aar at nedſætte ſig her ſom ſelvſtændige Næringsdrivende, og de ville alſaa ſøge at benytte ſig af den Dør, ſom her aabnes for Mænd af denne Claſſe. — Det andet Spørgſmaal angaaer en Qvinde, om hvem der blev talt udførligt forrige Gang. Det er langt fra mig eller det ærede Medlem af Udvalget, der deler Anſkuelse med mig, at ville ſige, at der aldeles ikke bør gives Qvinde Indfødsret; men vi gaae ud fra, at i det Dieblif, da man har beſtræbt ſig for lidt beſtemtere end tidligere at opfatte Indfødsrettens politiſke Betydning — og i denne Retning i dens Almindelighed